

סטאשר לפרוש:

"אתה רמאי!"

פרוש לסטאשר:

"אתה פושע!"

למרות שאלות אלה, לא השכיל הרב לגלות מיהו סטאשר. הרב פרוש. הלוחם התקיף למוסר ויו"ר גדול בעסקים. במסגרת עסקיו הפרטיים, הוא גם מסייר ברחבי העולם, מתרים יהודים טובים בכל מקום למען מטרות קדושות. בין היתר, ביקר גם לא פעם בלאס וגאס, התרים שם עשירים רבים, גם ב"בתי-ההימורים המשוקצים."

יוגית מאוד: אחרי הכל, סביר להניח ש"איש תמים וישר-דרך כרב יראי-השמיים, יהיה מרוחק מעולם הפשע וההימורים, ויכנס בתום-לב לשותפות עם אחד מראשי אימפריית הפשע העולמית, בלי לדעת כלל לאיזה אסון נפל, רחמנא-ליצלן."

התעלמות

מוזרה

לא נותר, בהקשר זה, אלא להצטרף על שהרב פרוש לא התפנה לרגע קט, בזמנו, מעסקי התורה, כדי להפנות את תשומת ליבו למידע שהגיע אליו, ושהצביע ברורות על מעמדו הבינלאומי המיוחד של שותפו.

היה זה עוד לפני שלוש שנים, שהעולם הזה היפנה את תשומת-ליבו של הרב לענין

מקצועי, סגן ראש עיריית ירושלים, ונציר גם של 50 אלף יהודים חרדים — לשור תף בעסקיו?

ג'ו סטאשר נראה בדיוק כמו הקארי קטורה הקלאסית של איש-העסקים האמריקני פט ביטחון, תקיפות ושביעות-רצון. לפני ששנתיים נהיה אזרח ישראלי. לפני שש שנים הגיע לישראל מארצות-הברית, שם הסכים ב"תמשפט לחון אותו מעונש של חמש שנות מאסר — אם יסכים לצאת ל"גלות לישראל. סטאשר הסכים.

האשמה שבגללה חטף סטאשר חמש שנים היתה פעוטה יחסית: העלמת הכנסות מעסקי הימורים, זה, במישור הר משפטי, במישור הציבורי, חזר ועלה שמו של סטאשר, שוב ושוב, לאורך כל קריירת ההימורים המפורסמת של לנסקי. ב"פירסומים אין סוף, הופיע סטאשר כאחד

הגבר הגוף והקרה, שנודע בעולם כאחד ממלכי הפשע של ארצות הברית, נראה מאוד לא-מסוכן, בשבתו נינוח ושופע מצבר-רוח טוב בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ביום א' השבוע, לבוש חליפה אלגנטית בצבע חום, מושלמת. ב"עניבת-פסים אדומה, האוזן יוסף (ג'ו) סטאשר המפורסם ברוח טובה לחילופי הדב"ריגס הארסיים שהתעופפו בין שני ה"פרקליטים המלומדים: מצד אחד, זה שלו — עורך-הדין ישראל סיקל, ומצד שני עורך-הדין יגאל ארנון, סניגורו של ה"ח"כ והרב מנחם פרוש.

פרקליטו התרכו בעיקר מסביב לשאלה: מי ראוי יותר למי: ג'ו סטאשר לרב פרוש — או הרב פרוש לג'ו סטאשר. קבע פרקליטו של פרוש: "מרשי מוכן להחזיר לסטאשר את הכספים שסטאשר הילווה לו. מרשי איננו מוכן להחזיק כס"פים של אדם שהתברר כי הוא שייך ל"עולם הפשע".

פרקליטו של סטאשר לא נשאר חייב: "מרשי אינו מוכן לתת כספים לרמאים, הכריזו."

הישג

נפלא

בשלב זה, נראה היה כי צמד המלוי מדים שכחו שהם מתרגזים רק במס"גרת שכ"הטיחה שהם מקבלים, ורוגזם הפך אמיתי: "אתה מדבר לעיתונות," האשים פיקל את ארנון כבעס. "סטאשר סנה ראשון לעיתונות," החזיר ארנון. "הוא פירסם בעיתונים כי הרב פרוש גם לו הפסדים של מיליוני ל"י. מי שמצ"היר הצהרות כאלה לעיתונות, אינו ראוי להיות שותף לרב פרוש."

היה זה שינוי ניכר מאותם ימים נעימיים, לפני שבע שנים, כאשר הרב יראי-השמיים כתב לדוק סטאשר הנודע את הדברים הבאים:

"רשאי אתה להיות גא. נגע אל לבי רצונך לעזור. איני יכול לשער מה גדולה הזכות שמעון-ילדים ייקרא על שמך. בכך הנך מנציח את שמך לדורות הבאים. קשרת את שמך בהישג נפלא. אני חש שכל אשר עשית בשבוע זה, בצירוף השי-קמתך בסך 100 אלף דולר, הציב אותך במעלת אותם פילנתרופים הנוטלים חלק בצעדים ההיסטוריים הנעשים לביסוסה של מדינתנו."

סמל

היושר

היתה זו שאלה מעניינת, ללא ספק: כיצד הגיע איש התורה המדופלם להיות שותפו של מלך עולם הפשע, שלי-דעת מומחים רבים נחשב לבוס של מאיר לנסקי?

היתה זו שותפות מוזרה ביותר: מצד אחד, הרב מנחם פרוש, סמל היושר וטוהר-המידות. הקדוש-ברוך-הוא חנון את הרב פרוש בקול אדיר, הגובר, בעת קרב קריאות-ביניים, אף על המיקרופונים. ב"קול-אימים זה, מטיף חב"ר-הכנסת פרוש מדי יום, מעל דוכן הכנסת, לשיבה לתורת ישראל, למידות הטובות, ובכלל לאמונה בישראל סבא, שתראפ כל חולי וצרה, מי מאזרית-שולמים שלילי ועד הפשע ברחובות. הספה נלהבת זו רק הולמת את מעמדו של פרוש כמנהיג אגודת ישראל, המפליגה הדתית-קיצונית ביותר של הממסד. את מי אם כן בחר לו מטיף המוסר ה-

השיתופים

מי ראוי למי? ג'ו סטאשר, במסדרון בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ביום א' השבוע, מסביר, בתנועת-יד אופיינית, נקודה לפרקליט הצד שכנגד — יגאל ארנון (שמאל, משופם), סניגורו של פרוש.

יין. במסגרת השאלות שנשאל פרוש על-ידי העולם הזה — בתביעה הגדולה שהגיש הרב נגד העיתון, ושבנו נראה הרב המזוקן פירסם העיתון, מלון המרכז ב" בחברת דוגמנית-עירום — שאל העולם הזה את פרוש מפורשות: האם נכון כי יש לך שותף למלון שבבעלותך, מלון המרכז ב" ירושלים, אחד בשם ג'ו סטאשר? האם ידוע לך כי סטאשר הג'ל עסק בארצות-הברית בהימורים? האם ידוע לך כי סטאשר הג'ל מבוקש על-ידי ממשלת ארצות-הברית כ"עבריין?

הייתכן לעמוד במגע הדוק עם אילי-הון מבין מהמרי לאס-וגאס — ולא לדעת מיהו מלך המלכים שם, ג'ו סטאשר? לריבון עולם פיתרוניס. כך, נפל הרב בפה, בתמימותו כי רבה, ונכנס לעיסקה עם סטאשר.

ושבו, היתה זו עיסקה מפליאה. סטאשר הילווה לרב 100 אלף דולר, לתקופה של עשר שנים — בריבית של שמונה אחוז לשנה. ההלוואה לא היתה צמודה. כן אמור היה סטאשר לקבל, תמורת ה"ל" וואתו, חלק מהרווחים מהעסקים שפרוש יעשה בכספו.

סיטואציה

הומוריסטית

לפני ענה בדיוק, הגיש סטאשר תביעה משפטית נגד הרב פרוש. ב"אותו, לא העביר לו את חלקו ברווחים, כמוסכם. למרות שמלון המרכז, שבו הוסי-קעו מאה אלף הדולר, נשא רווחים יפים. סטאשר תבע להחזיר לו את כספו, בתוסי-פת הרווחים המגיעים לו.

היתה זו סיטואציה הימוריסטית למדי, כשמלך עולם הפשע מופיע כצד המרומה, ואילו הרב הידוע — כרמאי ונוכל, המנסה לגזול אותו.

פרוש דחה או את התביעה, סירב ל"חזיר את ההלוואה לפני תום מועד פרי-עונה המקורי — 1975.

השבוע, שינה דעתו, הסכים להחזיר את הכסף — בטענה, הרצינית לכל הדעות, כי הגיע למסקנה שג'ו סטאשר איננו ראוי להיות שותפו.

"זה גזל,"

קונן הבוס

היה זה כאשר הופיע סטאשר השבוע בפעמיים בבית-המשפט המחוזי, כדי לבקש לתקן את תביעתו מלפני שנה, להוסיף לה חלק נוסף.

לטענת סטאשר, השבוע, מיהר הרב פרוש, אחרי שסטאשר הגיש את תביעתו בשנה שעברה, ושינה את תקנות ומיבנה החברה שהיא בעלת מלון המרכז בצורה כזו, ה"מהווה קנוניה נגד בעלי המניות האחרים בה. "זהו גזל של הרווחים," קונן ג'ו הג'ר דול. בעקבות שינוי התקנות, יזכה עתה הרב פרוש ב"50 אחוז מהרווחים — למרות שהוא רק בעל 0.07 אחוז מהמניות. "הרב פרוש הונח אותי, גזל אותי, נהג כלפי ב"מירמה, מעל בתפקידו כנאמן להלוואתי." כאילו כל זה לא מספיק, הוסיף סטאשר, בתביעה נוספת כעבור יומיים: "ח"כ פרוש קיבל ממני תרומה של 15 אלף דולר כדי להקים מעון לידים על-ישימי בנתיבות. זה היה לפני שבע שנים, עד היום, לא הקים את המעון."